Anima film

PREZINTĂ

Anima film

PREZINTĂ

TURTIȚA

Prelucrare după un basm popular rus

TURTIȚA

Prelucrare după un basm popular rus

autor:

Elena Holban

redactor:

Lia Carabăț

desenator:

Victor Wegemann

autor:

Elena Holban

redactor:

Lia Carabăț

desenator:

Victor Wegemann

Trăiau odată, într-o căsuță tare sărăcăcioasă, un moș și o babă.
Într-o zi, moșul zise babei:

Trăiau odată, într-o căsuță tare sărăcăcioasă, un moș și o babă.
Într-o zi, moșul zise babei:

— Caută, babo, prin ladă, poate mai găsești oleacă de făină, să-mi faci o turtiță .

— Caută, babo, prin ladă, poate mai găsești oleacă de făină, să-mi faci o turtiță .

Baba caută prin fundul lăzii și, cu greu, adună un pumn de făină.

Baba caută prin fundul lăzii și, cu greu, adună un pumn de făină.

Puse făina în covăţică, turnă apă şi incepu să frămînte.

Puse făina în covăţică, turnă apă şi incepu să frămînte.

Terminînd de frămîntat, făcu o turtiță, o puse pe lopată și o băgă în cuptor.

Terminînd de frămîntat, făcu o turtiță, o puse pe lopată și o băgă în cuptor.

Moșul se așează lîngă cuptor, adulmecind mirosul plăcut care-i gidila nasul.

Moșul se așează lîngă cuptor, adulmecind mirosul plăcut care-i gidila nasul.

Baba deschise ușa cuptorului și scoase o minune de turtiță rumenită.

Baba deschise ușa cuptorului și scoase o minune de turtiță rumenită.

O puse apoi pe fereastră și o lăsă să se mai răcească.

O puse apoi pe fereastră și o lăsă să se mai răcească.

Moșul, abia stăpînindu-și pofta, așteptă ca turtița să fie numai bună de mîncat.

Moșul, abia stăpînindu-și pofta, așteptă ca turtița să fie numai bună de mîncat.

Cînd crezu că-i gata, vru s-o ia, dar turtița începu deodată să sară și să cînte:

Cînd crezu că-i gata, vru s-o ia, dar turtița începu deodată să sară și să cînte:

„Sînt turtiță rumenită!
În covată plămădită.

Pe fereastră m-am răcit
Și de moș eu am fugit!“

„Sînt turtiță rumenită!
În covată plămădită.

Pe fereastră m-am răcit
Și de moș eu am fugit!“

Și, cîntînd așa, turtița, veselă, porni să alerge pe potecuță, spre poartă.

Și, cîntînd așa, turtița, veselă, porni să alerge pe potecuță, spre poartă.

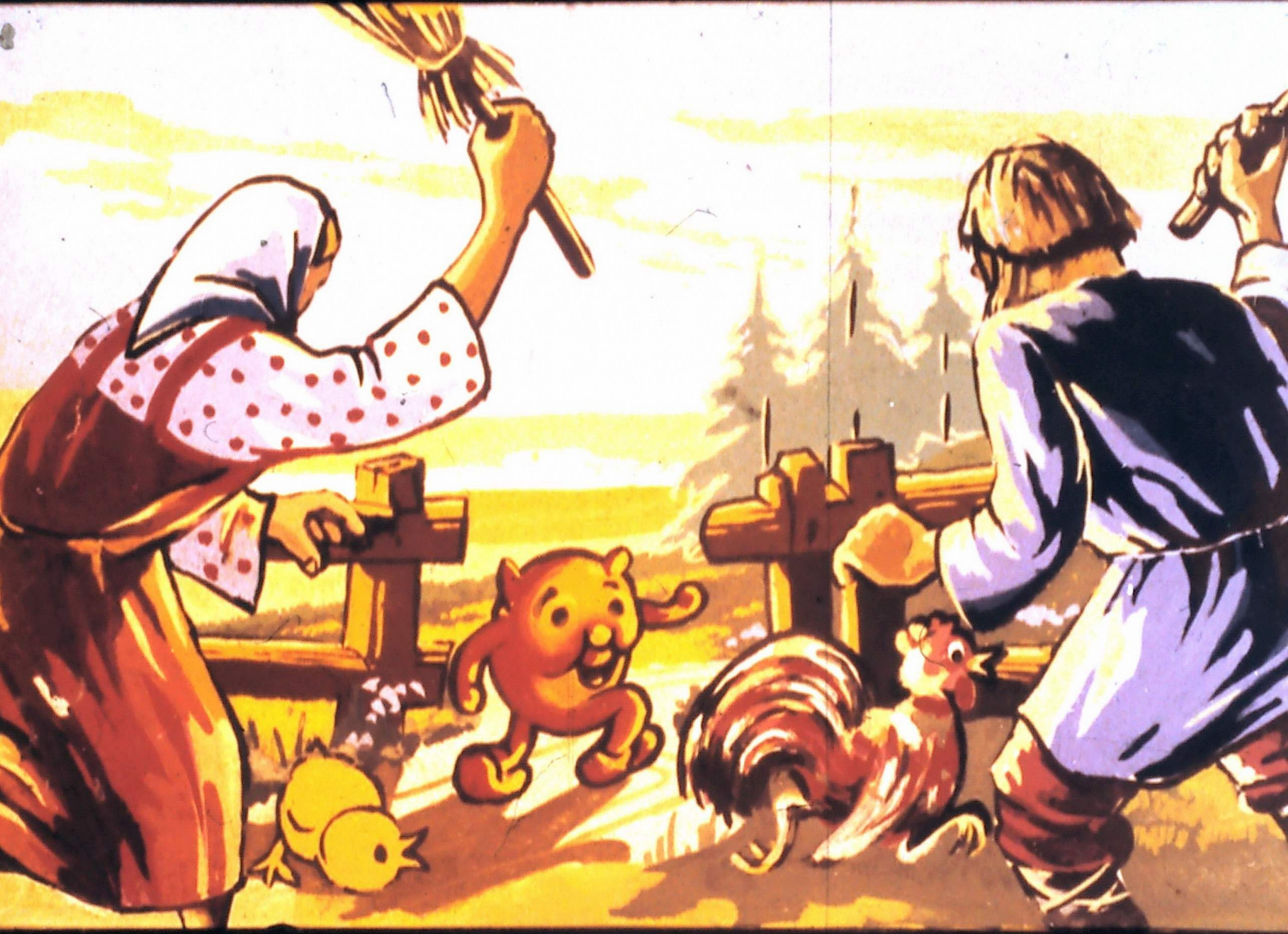

Sperie puișorii din ogradă, supără cocoșul, dar din drum nu se opri.

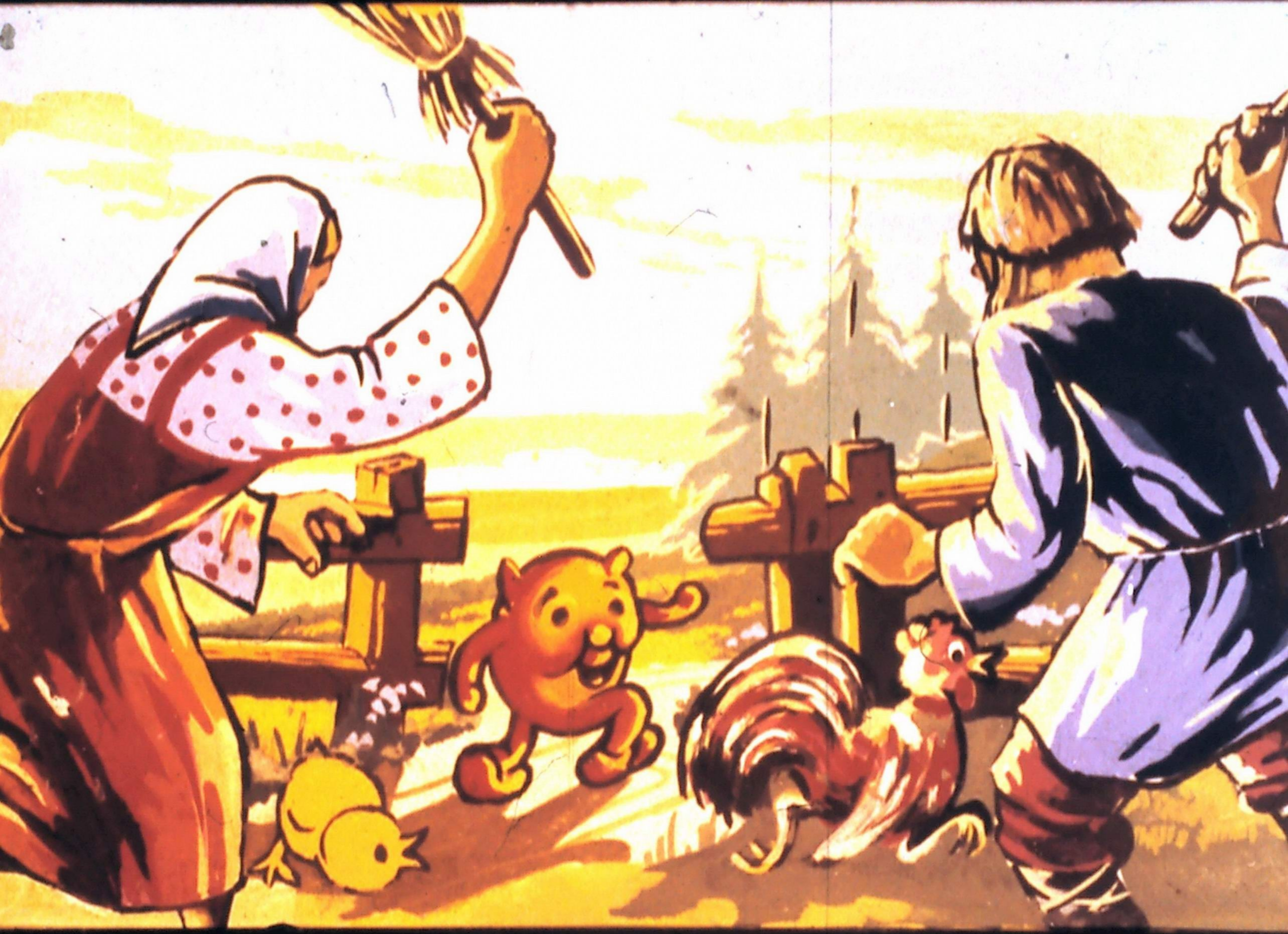

Sperie puișorii din ogradă, supără cocoșul, dar din drum nu se opri.

Jucăușă și sprintenă, ieși din curte și pe-aici ți-e drumul!

Jucăușă și sprintenă, ieși din curte și pe-aici ți-e drumul!

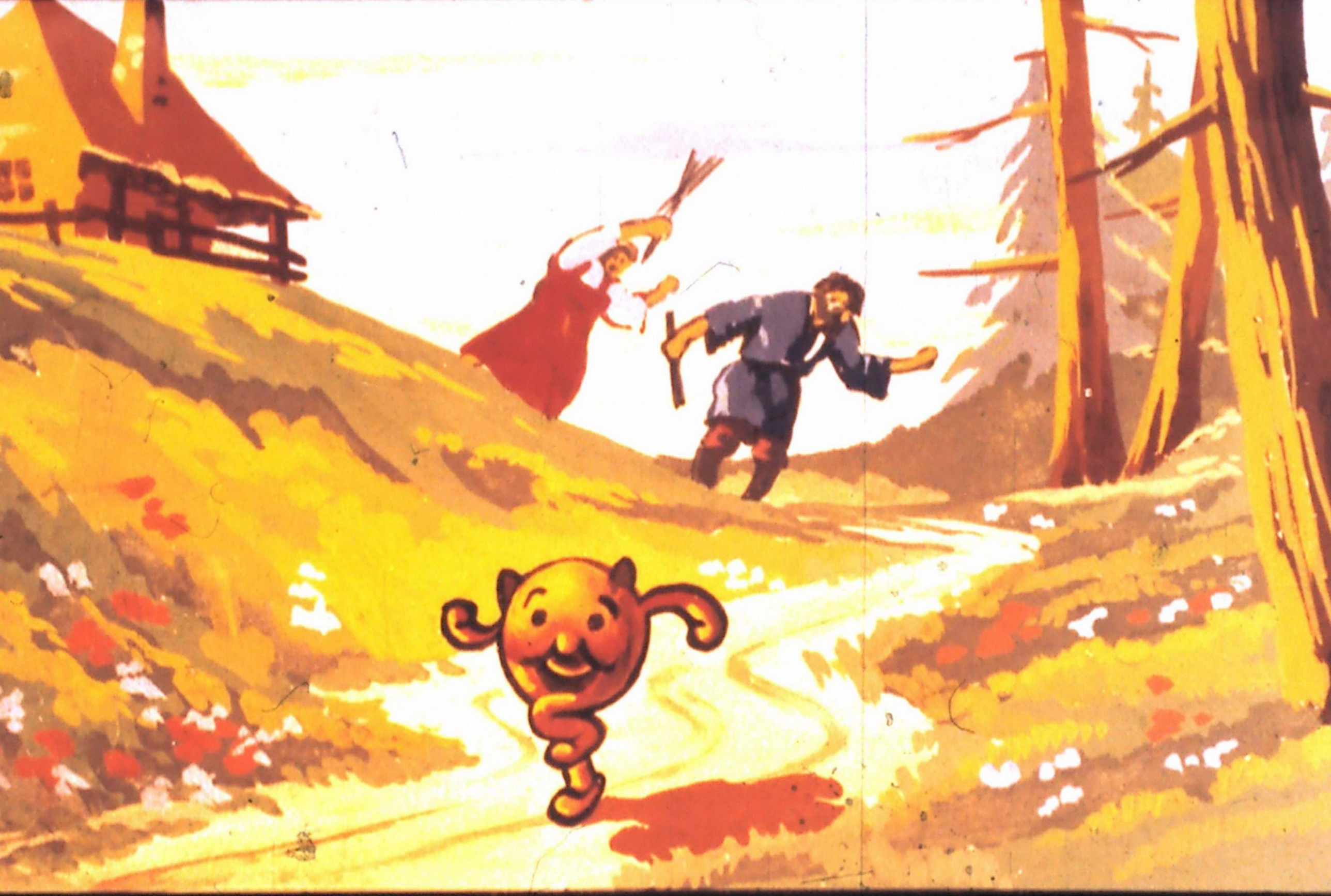

Tot rizind și cîntînd, alerga la vale cît o țineau picioarele.

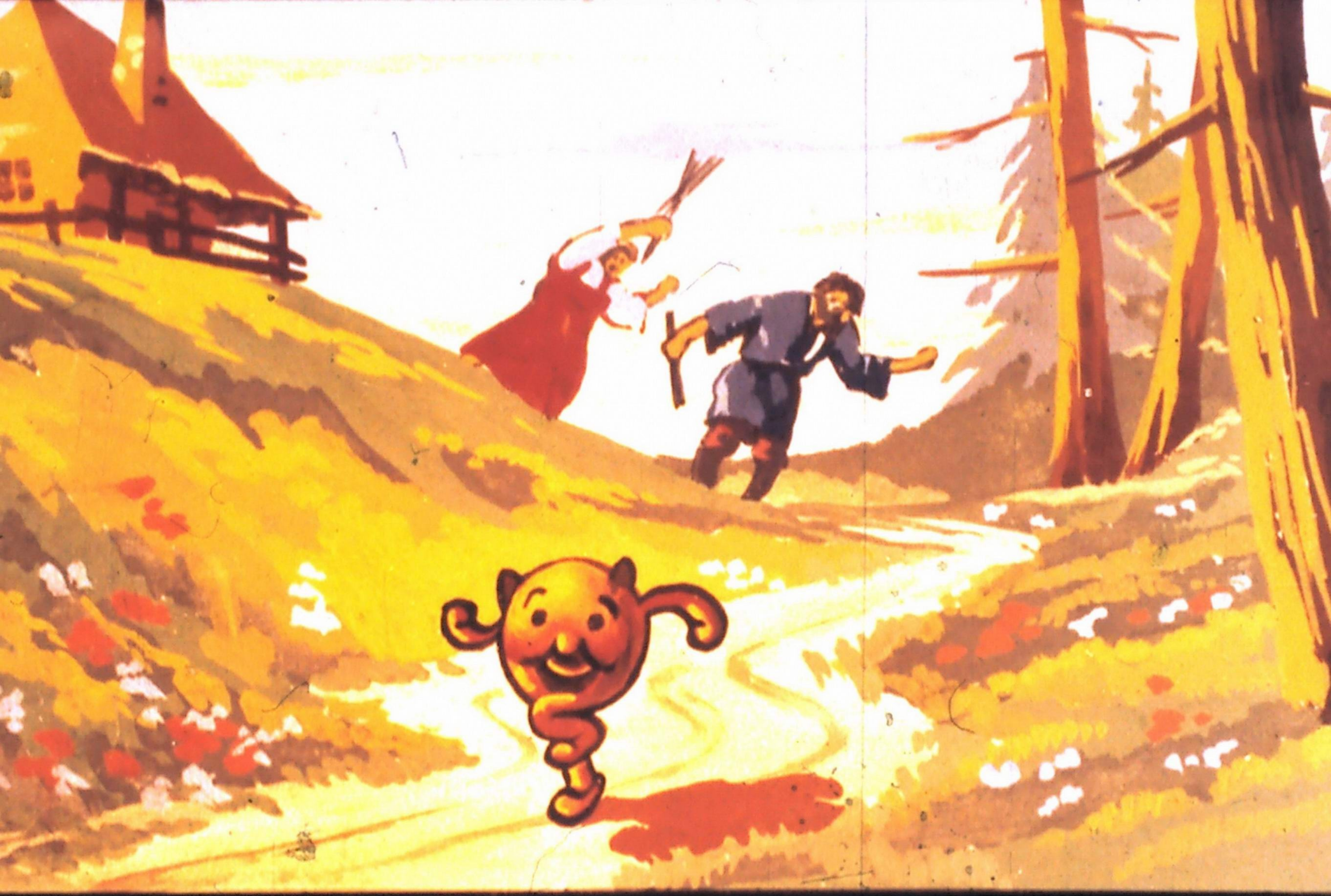

Tot rizind și cîntînd, alerga la vale cît o țineau picioarele.

Alergă, alergă, pînă ajunse la o punte pe care o trecu. Aici, moșul și baba, osteniți, se opriră.

Alergă, alergă, pînă ajunse la o punte pe care o trecu. Aici, moșul și baba, osteniți, se opriră.

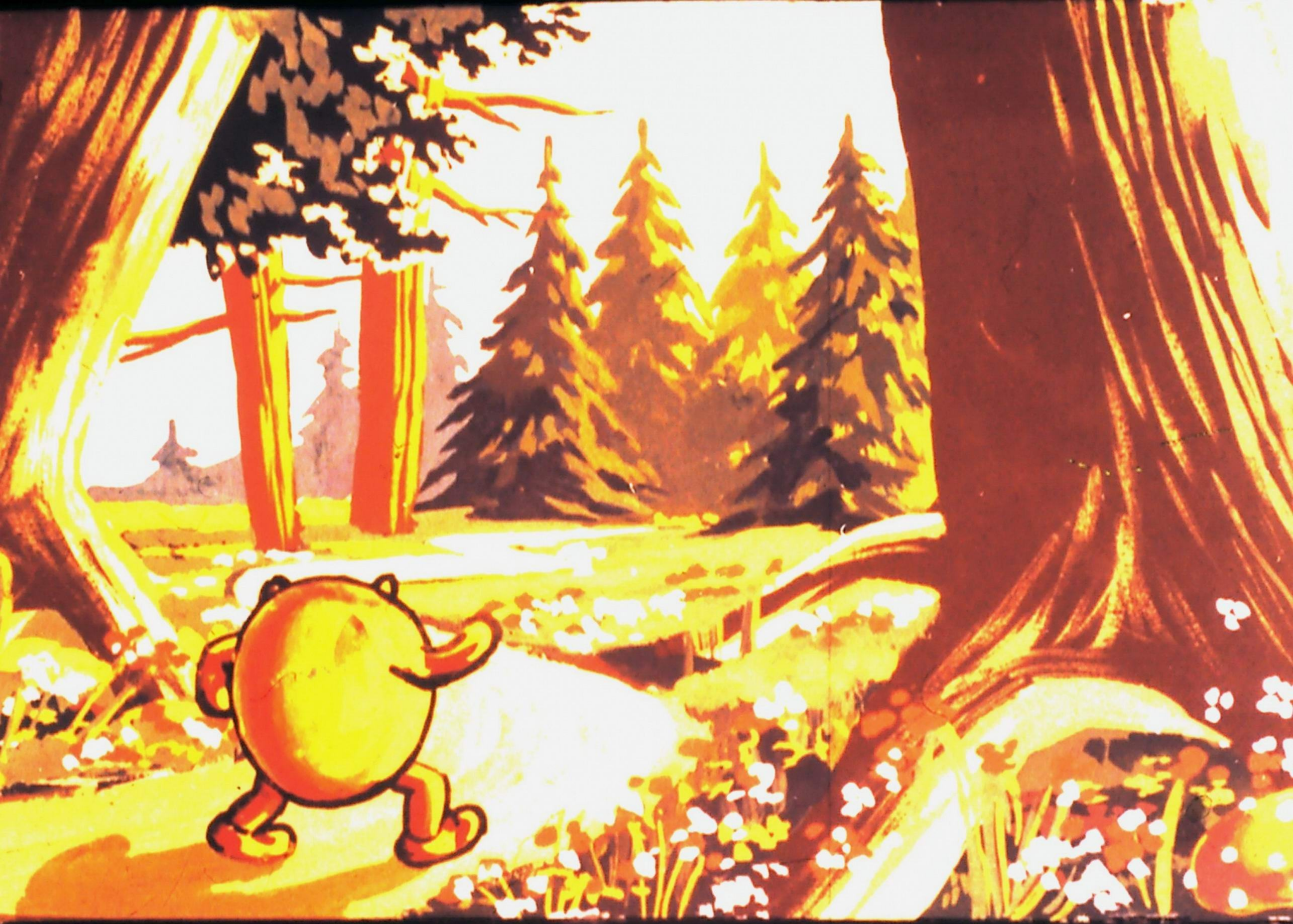

Sărind de colo-colo, rizînd și zbenguindu-se, turtița luă drumul pădurii.

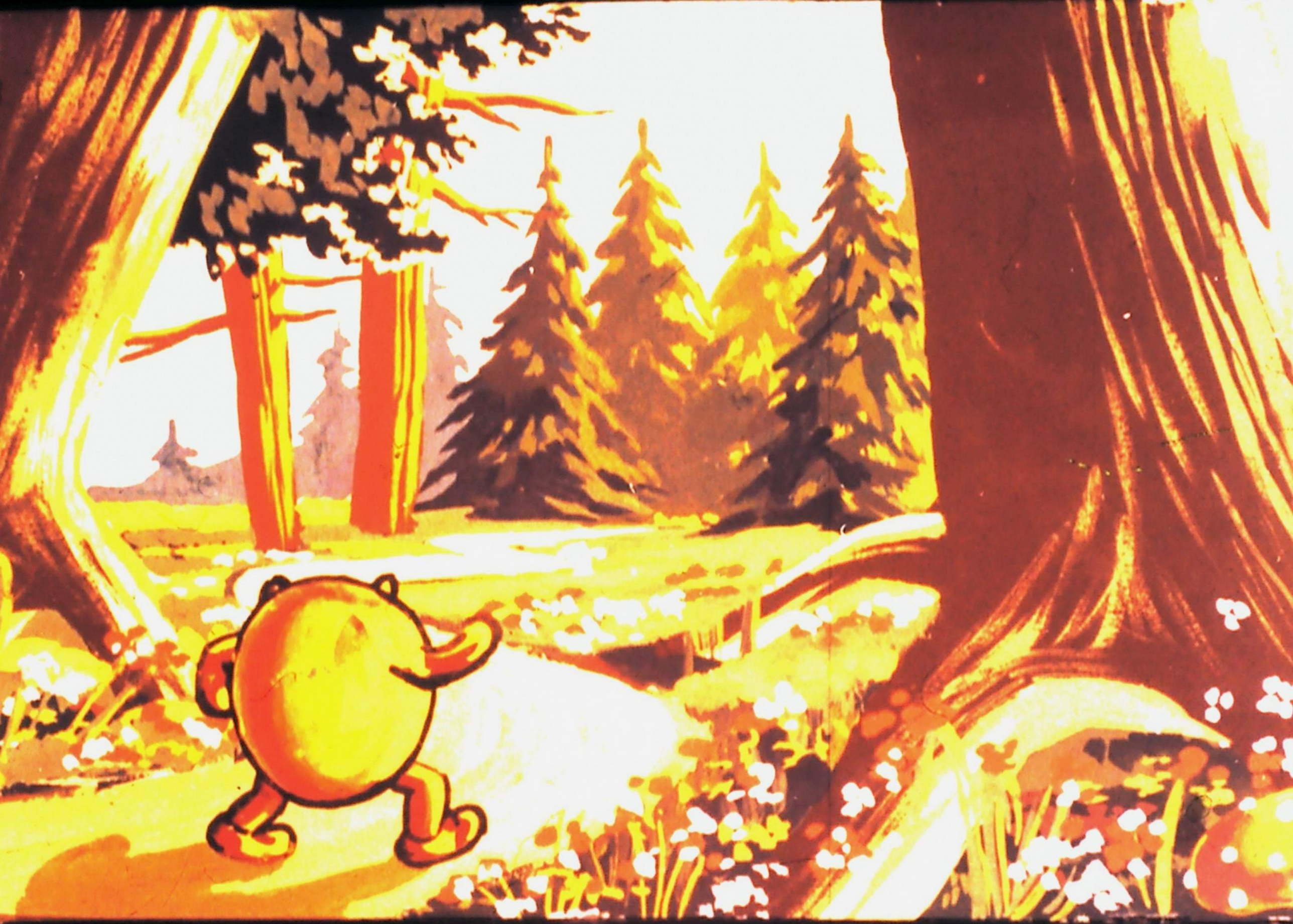

Sărind de colo-colo, rizînd și zbenguindu-se, turtița luă drumul pădurii.

Intrînd în pădure, începu, iarăși, să cînte:
„Sînt turtița rumenită
în covată plămădită!“

Intrînd în pădure, începu, iarăși, să cînte:
„Sînt turtița rumenită
în covată plămădită!“

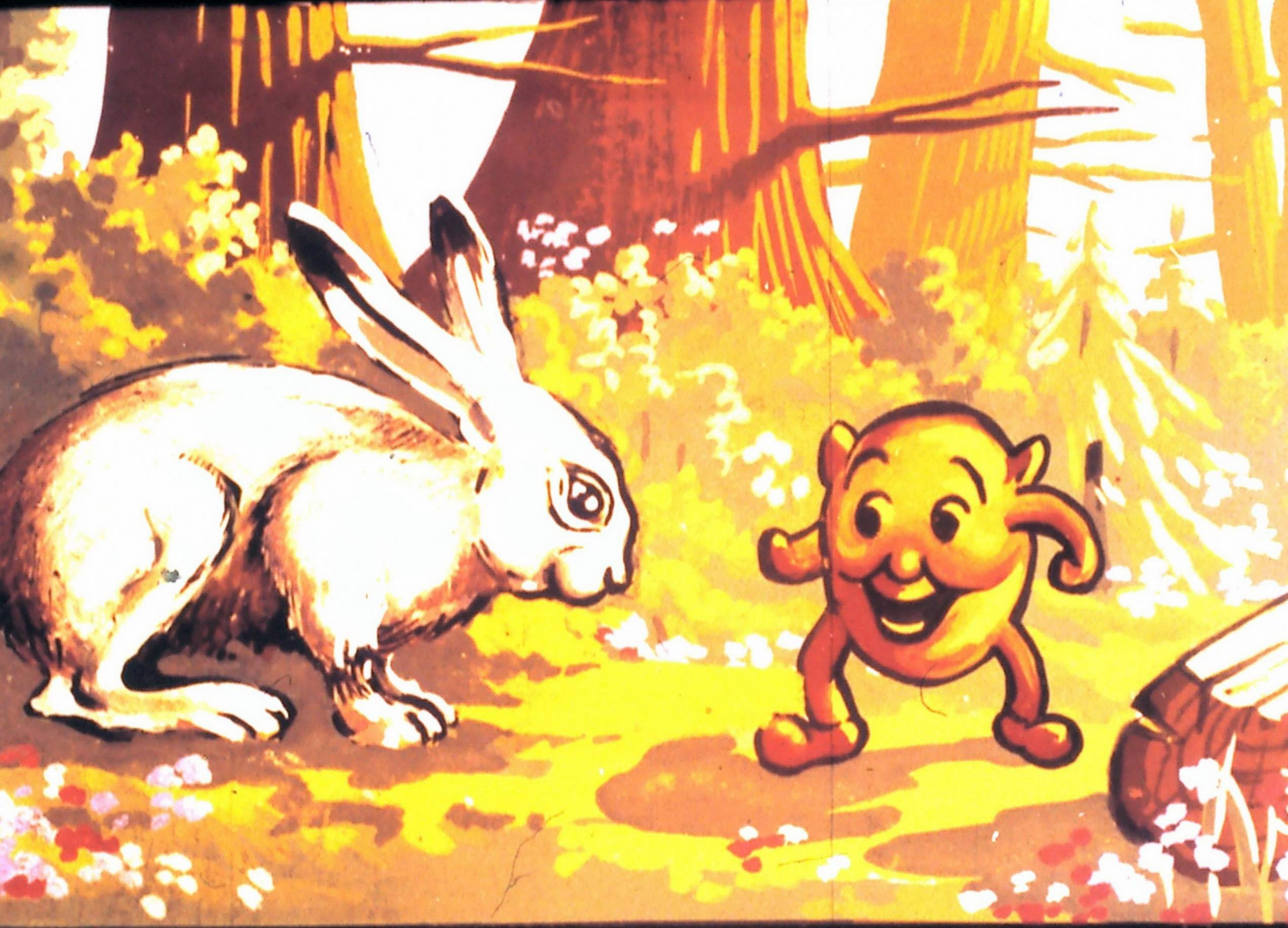

Cum cînta așa, numai ce dădu nas în nas cu un iepuraș.

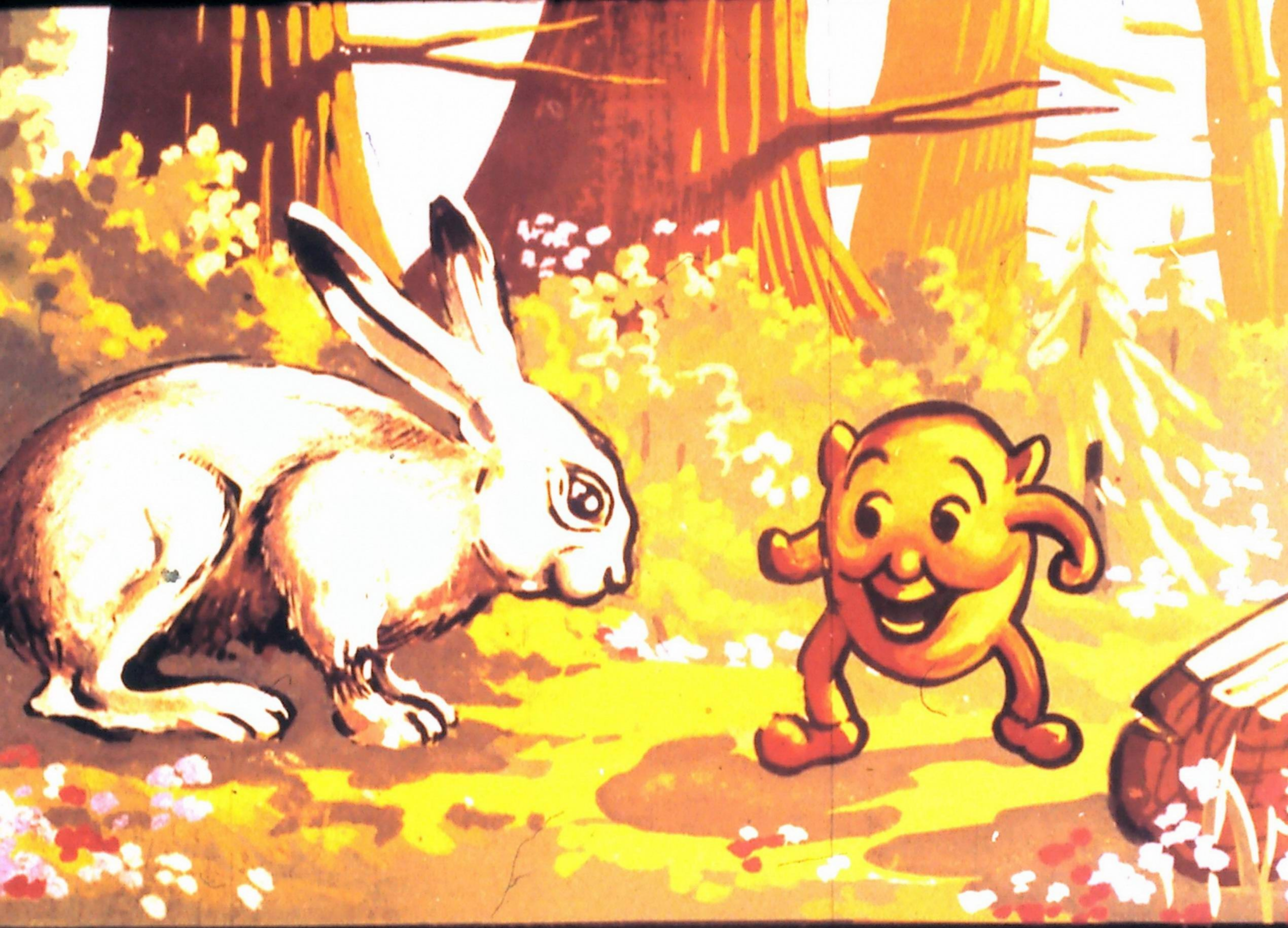

Cum cînta așa, numai ce dădu nas în nas cu un iepuraș.

— Turtiță rumenită, am să te mănînc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!

— Turtiță rumenită, am să te mănînc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!

. . . „Iepuraș, rămîi cu bine
N-ai să pui laba pe mine.“
Apoi, rizînd cu poftă, fugi și se ascunse în iarbă.

. . . „Iepuraș, rămîi cu bine
N-ai să pui laba pe mine.“
Apoi, rizînd cu poftă, fugi și se ascunse în iarbă.

Scăpînd de iepuraş, turtiţa porni din nou pe cărare, dar . . . se întîlni cu un lup.

Scăpînd de iepuraş, turtiţa porni din nou pe cărare, dar . . . se întîlni cu un lup.

— Turtiță rumenită, am să te mănînc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!
„In cuptor m-am rumenit
Pe moșneag l-am păcălit,
De iepuraș am fugit.
Nu mi-e frică nici de tine,
N-ai să pui laba pe mine“.

— Turtiță rumenită, am să te mănînc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!
„In cuptor m-am rumenit
Pe moșneag l-am păcălit,
De iepuraș am fugit.
Nu mi-e frică nici de tine,
N-ai să pui laba pe mine“.

Şi pin-s-o-nhaţe lupul, se şi făcu nevăzută într-un tufiş.

Şi pin-s-o-nhaţe lupul, se şi făcu nevăzută într-un tufiş.

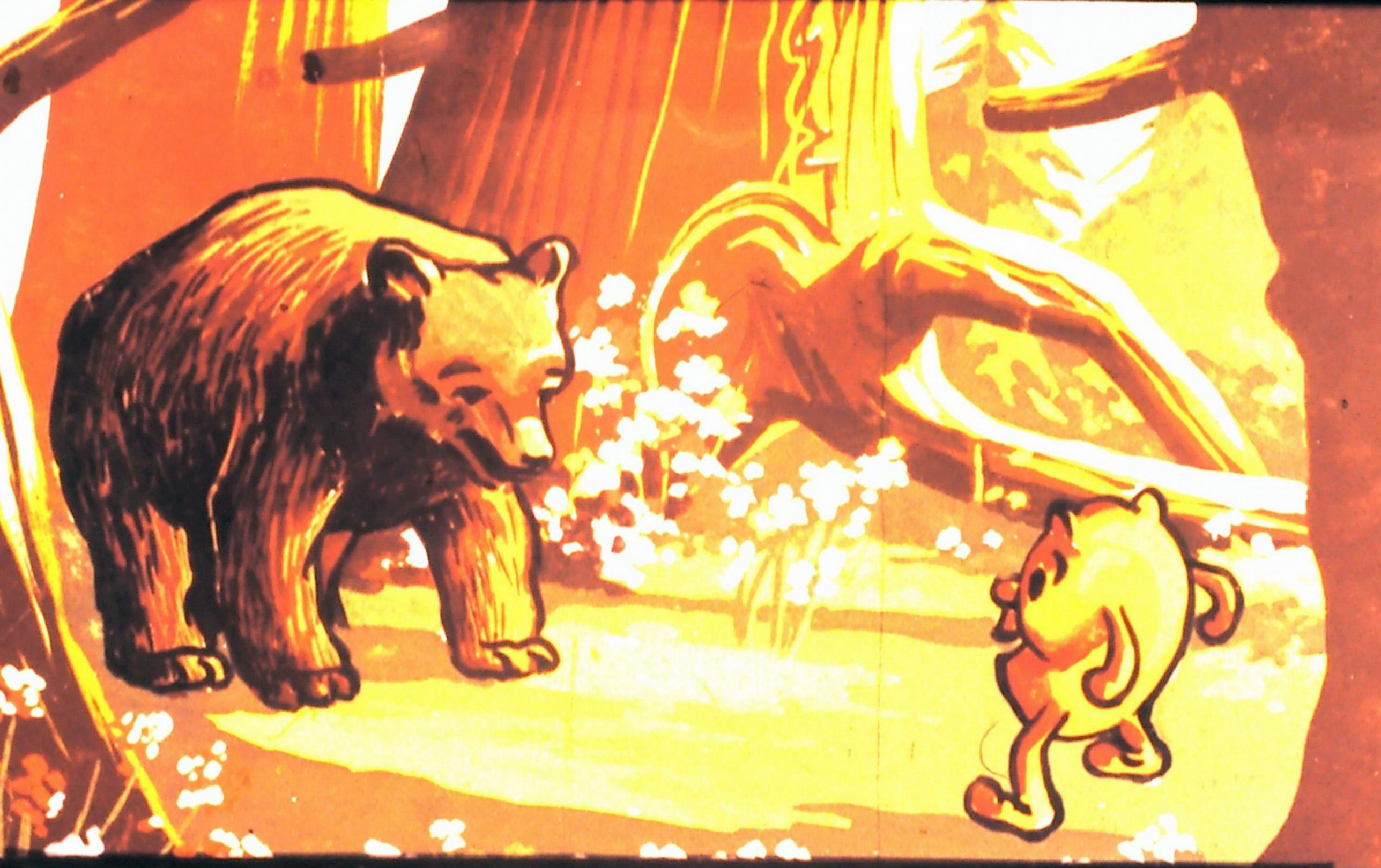

Scăpind și de lup, turtița prinse curaj și începu să cînte și mai tare.

Aproape nici nu băgă de seamă cînd îi ieși înainte un urs.

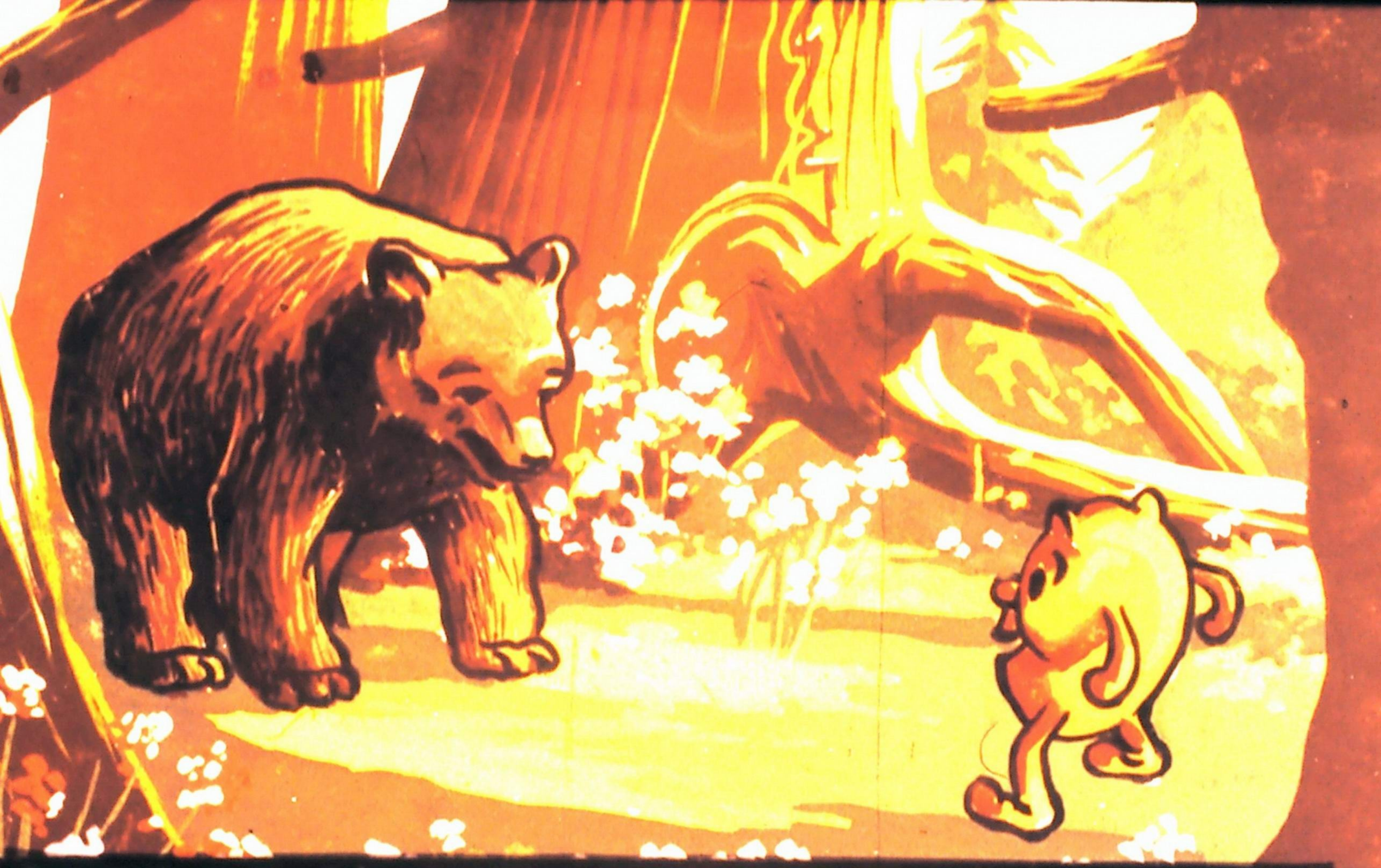

Scăpind și de lup, turtița prinse curaj și începu să cînte și mai tare.

Aproape nici nu băgă de seamă cînd îi ieși înainte un urs.

— Turtiță rumenită, am să te măninc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!
Și cîntă și ursului: . . .

— Turtiță rumenită, am să te măninc!
— Ba mai bine stai să-ți cînt!
Și cîntă și ursului: . . .

„Moșul a rămas flămînd,
Iepurașul - căutînd,

Lupul - tare supărat,
Iară tu - tot nemîncat“.

„Moșul a rămas flămînd,
Iepurașul - căutînd,

Lupul - tare supărat,
Iară tu - tot nemîncat“.

Și zicînd așa, o zbughi chiar de sub nasul ursului, ascunzîndu-se după un butuc.

Și zicînd așa, o zbughi chiar de sub nasul ursului, ascunzîndu-se după un butuc.

Isteaţă, porni din nou a cinta:
„Sînt turtiţa cea gustoasă
Şi de nimenea nu-mi pasă!”

Isteaţă, porni din nou a cinta:
„Sînt turtiţa cea gustoasă
Şi de nimenea nu-mi pasă!”

Dintr-un desiș, ieși acuma vulpea.
— Bună ziua, turtiță! Ce frumoasă ești! Ce cintec frumos!

Dintr-un desiș, ieși acuma vulpea.
— Bună ziua, turtiță! Ce frumoasă ești! Ce cintec frumos!

— Dar vezi, turtiţo, sint bătrînă şi surdă. Nu vrei să cinţi ceva mai tare?

— Dar vezi, turtiţo, sint bătrînă şi surdă. Nu vrei să cinţi ceva mai tare?

Turtița, bucuroasă de lauda vulpii, luă cintecul de la inceput.

„Moșul, baba, Urechilă,
Lupul sur și Mormăilă
M-au pierdut toți de sub nas.
Vulpe dragă, bun rămas!“

Turtița, bucuroasă de lauda vulpii, luă cintecul de la inceput.

„Moșul, baba, Urechilă,
Lupul sur și Mormăilă
M-au pierdut toți de sub nas.
Vulpe dragă, bun rămas!“

–Mulţumesc – zise vulpea şireată - dar tot nu te aud. Aşază-mi-te
mai bine pe bot.

–Mulţumesc – zise vulpea şireată - dar tot nu te aud. Aşază-mi-te
mai bine pe bot.

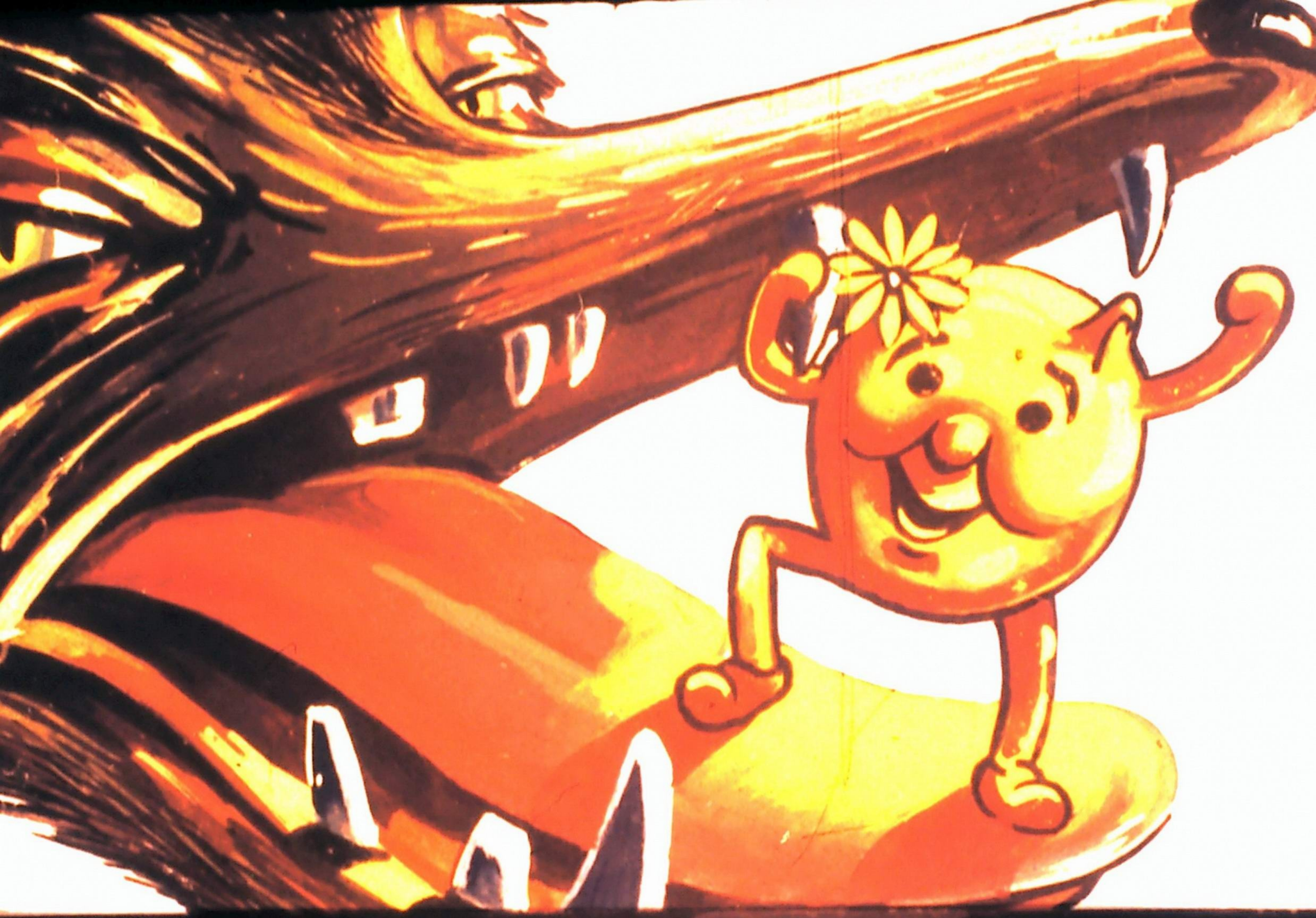

Turtiţa îi făcu voia.

— Of, surzenia asta, se văietă vulpea. Stai mai bine pe limbă

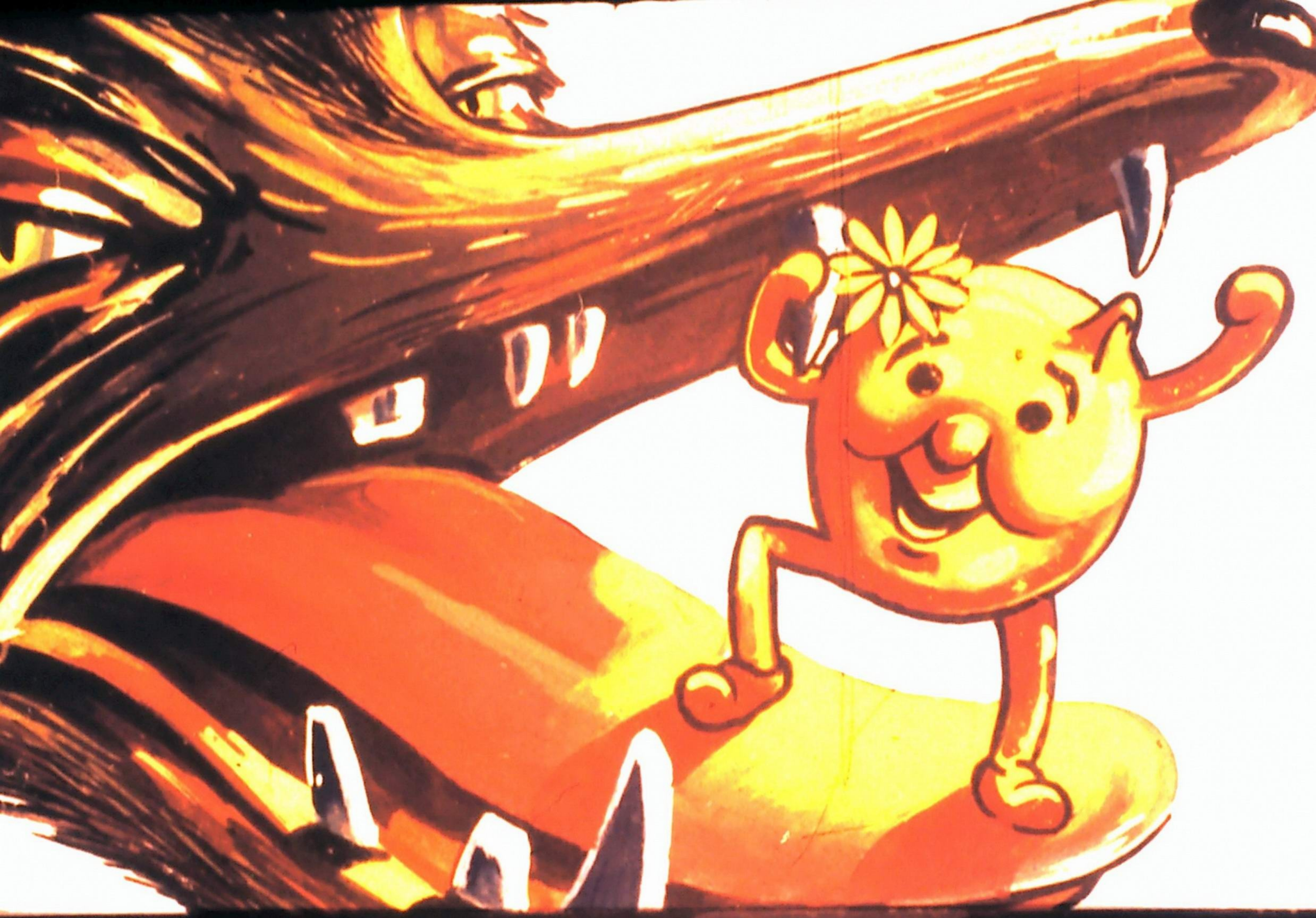

Turtiţa îi făcu voia.

— Of, surzenia asta, se văietă vulpea. Stai mai bine pe limbă

Turtița, țup! pe limba vulpii.
Și cum îi cînta cu foc,
Vulpea o înghiți pe loc.

Turtița, țup! pe limba vulpii.
Și cum îi cînta cu foc,
Vulpea o înghiți pe loc.

SFÎRSIT

SFÎRSIT